

Dü ùn Ich... ùn mìr zwei

Mìr brüche ùns, mìr gheere zämme,
Drùm trawe mìr au de selb Nämme.
Mìr sìn verlièbt, mìr sìn e Päärel,
So glücklich wie üss'eme Märel !

Dü, erscht, gìbsch minem Lëve e Sinn,
Denn dü hesch mich gern, so wie ich bìn,
Ùn mìt dir geh ich dùrich d'ick ùn d'inn,
Hüps ìn 's Fiir, hol de Mond, wenn's muess
sìn !

Dü bìsch wie e heller Sùmmerdàà :
Dü brìngsch mìr Sùnn ìn 's Herz àlle Dàà,
Gìbsch mìr Kràft dùrichzekùmme
Wenn ich nìmmi weiss üsszekùmme.

Ich brüch e Händ fer mich ze fiehre,
Ùn dini màcht mich n'è verliere !
Mìr hàn Vertröje eins ìns ànder,
Mìr sìn immer do eins fers ànder.

Martine Finance,
SÉLESTAT
(dialecte de Strasbourg)

1ère édition du Frierhohrsappell – 2010